

KUR'AN HERŐEYİMİZ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 18.11.2007 tarihli (21.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdü'lillah. Vessalatu vessalu ala Rasulillah.

Değerli Kardeşler, Allah'ın kitabı Kur'an'ı Kerim Allah'ın koruması altındadır. İncil'in başına gelenler Tevrat'ın başına gelenler asla Kur'an'ı Kerim'in başına gelmeyecektir. Allah Kur'an'ı indirdiği gibi korumasını da taahhüt etmiştir. Ancak Allah Kur'an'ı Kerim'i müminlerin eliyle koruyacaktır. Allah dileseydi Kur'an'ı mucizelerle de korurdu. Bizim aklımızın hayalimizin tasavvur edemeyeceği şeylerle de Allah Kur'an'ı korurdu. Ama Kur'an ilk defa mucizelerle insanüstü desteklerle yeryüzüne oturmadı. Kur'an Musab bin Umeyr'in eliyle, Ebubekir'in eliyle, Ömer'in eliyle ve Allah'ın razı olduğu ilk neslin eliyle yeryüzüne yerleşti. Dolayısıyla Kur'an'ın karakteri insan üzerinden kıyamete kadar devam etmektedir.

Allah'ın Kur'an'ı koruma taahhüdü mümin kullarının üzerindedir. Eğer Kur'an'ı Kerim bir asırdaki maazallah zarar görecektir olursa bu, o asırdaki nöbetçilerin ihmaldendir. Çünkü Allah'ın Kur'an'ı korumak için takdir buyurmuş olduğu sistemi ona iman eden ve onun dinine hizmet etmeyi taahhüt eden kullarının üzerindedir. Eğer günün birinde Allah'ın kitabı ana dilinden okunması yasak hale gelirse -bir zamanlar olduğu gibi- eğer Kur'an'ı çağrıştıran ezan okunması ve seslendirilmesi yasak hale gelirse bu o zamanki nöbetçilerin uyuduğunu gösterir. Yine Kur'an'a bir şey olmaz yeni nöbetçilerini getirir Allah, Kur'an kıyamete kadar ebedi devam eder. Allah'ın Kur'an'ı koruması ona iman eden, mümin kullarının gayretleriyle olacak. Böyle oldu, böyle kıyamete kadar devam edecek. Bir gün melekler, cinler gelip de Kur'an'ı Kerim'i insanların beyinlerine muskalarla, büyülerle koymayacaklar.

Müslümanlar, Rabbimiz'in emaneti diye sahip çıkacak. Her doğan çocuğunu Kur'an'lı büyötmeye çalışacak ve nesilden nesile Kur'an emaneti devam edecek. Böylece de Allah kitabını korumuş olacaktır. "Müminlerin eliyle" diyor Kur'an'ı Kerim. Müminlerin eliyle. Allah dileseydi gökten ateş yağdırarak, seller, felaketler göndererek de kâfirleri yok ederdi ama Allah'ın kaderi nasıl tecelli etti? Ashabi kiramın ve onlardan sonra gelen mücahit neslin Allah için can, mal, sıhhat her şeylerini feda edebilecek insanların gayretleriyle Allah Kudüs'ü Müslümanların eline verdi, Mekke'yi tekrar yeniden fethettirdi, İslam'ı yeryüzünün her tarafına ulaştırdı müminlerin eliyle.

Dolayısıyla kardeşler, şuna iman edeceğiz. Asla Kur'an'ı Kerim günün birinde İncil'in ve Tevrat'ın akıbetine uğramayacaktır. Ama İsa aleyhisselamdan sonra İncil'i yapayalnız bırakan, Musa aleyhisselamdan sonra Tevrat'ı tahrif eden, o zamanki Müslümanların benzerleri kıyamete kadar hep var olacaktır. Kur'an baki, Allah'ın dini baki ama nöbetçilerin dağınıklığı, nöbetçilerin gafleti, bir asırdaki nöbetçilerin dalgınlığının bedeli. Bir asır, iki asırlık düşüş olabilir ama Kur'an Kur'an'dır. Allah'ın izniyle.

Bundan ne sonuç çıkarıyoruz? Biz inşallah mümin olarak cennete gireceğiz. Müminlik vesikamız neye iman ettiğimiz, nasıl mümin olduğumuza dair belgemiz Kur'an'ı Kerim'dir. Kur'an'ı Kerim'in yükseldiği kadar biz yükseğiz. Okunan Kur'an kadar, dinlenen Kur'an kadar, içindekiyle amel edilen Kur'an kadar Müslümanız. Hristiyanlar da Allah'a iman ettik diyorlar, Yahudiler de Allah'a iman ettik diyorlar ama Allah ne buyuruyor? "Sizin elinizdeki kitap, benim gönderdiğim kitap değil. Siz neye iman ettiniz ki?" Ettik yaptıkla değil, ya neyle? Amelle, o amelde Allah'ın kitabına göre olduğu zaman.

Bizim Müslümanlık iddiamız Kur'an'a uyduğu kadar doğrudur. Kur'an'sız iddia ettiğimiz Müslümanlık kuru bir iddiadır. Bu nedenle kardeşler Kur'an'la ilgili muhasebemizi derinden yapmak zorundayız.

Bu muhasebemiz bir, Kur'an'a itikadımız ne durumdadır? Kur'an'ı hayatımız, ölümümüz, cennetimiz, her şeyimiz görebiliyor muyuz? Kur'an'ı Kerim'in herhangi bir kelimesi için canlar vermeye hazır mıyız? Eğer Kur'an'sız kalırsak bunu ölüm kabul edeceğiz mi? İtikadımız ne durumda?

Kardeşler, şu hakikati hepimiz zihinlerimize nakşedelim. Günün birinde Kur'an'ı Kerim kaldırıldı diyemeyecek kimse, artık bitti. Hele bundan sonra hiç denemez ama dikkat ediniz Kur'an'ı daha büyük bir tehlike bekliyor, daha büyük bir tehlike. Sevgili peygamber aleyhisselam buyuruyor ki: "Size düşmanlarınızdan çok, sizin dilinizi konuşan, konuşunca tatlı konuşan içinizdekilerden korkuyorum." buyuruyor. Şimdi bakınız, Müslümanlardan topladıkları fitrelerle, Müslümanların verdiği hayırlarla okumuş insanlar kaç senedir çıktılar Kur'an'ı Kerim'le ilgili ne diyorlar? "Kur'an'ın bazı ayetleri tarihseldir." diyorlar. Sinsice Kur'an'ın beş yüz ayetini kabul etmiyoruz diyemiyorlar, çok sinsice söylüyorlar. "Bazı ayetler tarihseldir" diyor. Ne demek tarihseldir arkadaşlar? O zaman için geçerliydi, o tarih bitti, tedavülden kalktı. Bunun tam Türkçesi nasıl?

"Bu asırda Kur'an'ın kafamıza uymayan, zevklerimize ters düşen bölümünü yok sayıyoruz" diyorlar. Bunu kim söylüyor? Müslümanların yetiştirdiği hadis profesörleri, tefsir profesörleri, filan hocaları, kelim profesörleri söylüyor. Bunu çok sinsice yapıyorlar. Mesela arkadaşlar, Müslüman olarak bir yerde konuşurken Allah indirdiği Kur'an'ın'da "hırsızın kolunu kesin" dedi. Demeye utanıyorlar. "O tarihseldi" diyorlar. Peygamber zamanında hırsıza yapılabilecek bir şey yoktu" diyorlar. Kolunu kesip, işte her tarafta hırsız olduğu anlaşılın diye bir ceza kondu diyorlar. Şimdi kimliği belli, şifresi belli, polis onu her yerde izliyor, gerek yok kesmeye diyorlar.

Şimdi ne oldu? Kur'an'a iman, he var, var. Tam mü'min, tam mü'min. İtiraz yok, itiraz yok. Nerede hırsızlık ayeti? O ayrı, o tarihsel. Onu konuşmayalım. Hatta geçen yakın günlerde Müslümanların yayınladığı bir dergide, sakallı bir Müslüman diyor ki: "Ya bu tip ayetleri ikide bir okuyup da onu bunu gıcık etmeyelim" diyor. Subhanallah, subhanallah. Ne demek gıcık etmeyelim? Gıcık olmasın, iman etsin.

Becerdiler, Kur'an'ı Kerim'i, muharref, aslı olmayan, aslına göre olmayan İncil'le kardeş kitap yaptılar. Allah'ın indirdiği İncil zaten Kur'an'ı Kerim'de var. Allah'ın indirdiği Tevrat zaten Kur'an'ı Kerim'in içinde. Öncekileri de toplayan kitap bu. Ama bunların elindeki papazların, hahamların keyiflerine göre yazdıkları, çizdikleri kitap. İçindeki yüz şeyden belki iki tanesi Allah'ın indirdiği değil. Becerdiler kardeş kitap yaptılar. Yanlış bu. Ne demek onu bunu gıcık etmeyelim? O zaman iki sene sonra, ezan okuyup, gâvurları sabahleyin rahatsız etmeyelim de diyeceksin sen. Sakal bırakıp adamları gıcık etme diyeceksin. İslamiyet'i kendi toprağında, Kur'an'ı indiği toprağında bile evinden çıkamaz utanılır bir kitap, utanılır bir din haline getirmek istiyorlar.

Bu Kur'an'a iman etmek değil ki. Kur'an'a iman etmek içindeki birinci harften son harfe kadar ne varsa uğruna canlar feda etmektir. Kapısında paspas olmaktır. İman budur kardeşler. Biz Kur'an'a inanıyoruz dememiz yanlış, biz Kur'an'a iman ediyoruz, iman. Ben benim takımımın bu hafta galip geleceğine inanıyorum der gibi adam ben de meleklere inanamıyorum demeyiz biz. Biz meleklere iman ediyoruz. İnanmak doğru bir kelime değil, iman, iman bambaşka bir şey.

Ben senin iyi iş yapacağına inanıyorum dediğim zaman ben yani sana güveniyorum demek istiyorum ama güvenmeyebilirim de. Biz Allah'a inanıyoruz dediğimiz zaman Türkçedeki bu anlam çok dar geliyor. Biz iman ediyoruz. Kayıtsız şartsız teslim olduk. Kur'an'ımız'da utanılacak hiç bir şey yoktur. Ne dediyse Allah en güzelidir, en doğrusudur. Levh-i Mahfuz'daki gibidir o. Mümin hem cennete girmek isteyecek hem de Levh-i Mahfuz'daki Allah'ın keliminden utanacak. Böyle iman olur mu? Buna iman denmez ama sinsi bir şekilde içimize sızdırdılar. Kur'an'dan utanır hale getirdiler bizi. Kadınlar için de aynı şey geçerli. Çarşafı, örtülü kadınlara esprisini bile yapamıyorsun Allahu Teâlâ ikinci evliliğe erkeklere müsaade etti demeden daha, "onu karıştırma o ayrı, o ayrı" diyor. Allah'ın ayrı ayeti var mı? Evet Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in de mübarek hanımları kumadan hoşlanmadılar, bu insan fitratıdır. Açlığa tahammül edememek gibi. Üşündüğüm gibi, acıktığım gibi yani bu da insan fitratı. Evet, ben eşimin ikinci evliliğinden hoşlanmam ama Allah müsaade ettiyse ne edeyim, böyle demek zorundayız.

Hoşlanmam demek ayrı şey. O ayet mi kaldı Kur'an'da başka ayet yok mu? Oraya geldi sıra, hatim indirirken oraya geldi, Ramazan'da mukabele okurken oraya geldi, geçelim mi onu geçelim mi? Niye geçeceğiz? Bir örnek, bir kardeşimiz anlattı. Ne hale geldiğimizi anlamamız için örnek olarak zikrediyorum arkadaşlar.

Filistin'in meşhur lideri Yaser Arafat denen insan öldüğünde Mısır'a cenazesi getirilmiş. O gün Mısır'da bir cenaze töreni yapılıyor diplomatlar, konsoloslar filan vs. gelmişler. Mısırlı hafızlara hatim okutmuşlar, hatimden sonraki bu hatimlere de değineceğim şimdi. Bu hatimden sonra hani son sureleri okuyorlar ya, Kur'an'ı Kerim'in Duha suresinden aşağısını okuyorlar, sonra dua yapacaklar. Arkadaşlar kardeşimiz orada ağabeyimiz dinlediği gördüğü şeyi anlatıyor. Şimdi orada yabancı ülkelerin elçileri filan var. Duhadan başlamış aşağı doğru iniliyor, "gulhuvallahu ehad" suresini okumamışlar orada. Niye çünkü "lem yelid velem yuled" var ya "Allah doğurmadı doğrulmadı". Bu cümle orada Hıristiyan elçileri rahatsız eder diye düşünmüşler. Orada Fatih'a'yı okuyorlar, Fatih'a'dan dua yapılacak" gayrılmadı bi aleyhim ve leddallin" demiyorlar. Oradaki" dallin" Hıristiyanlar çünkü. Sapıklar, Allah onlara sapık diyor, biz beyefendi dedik. Sapık ecdadı sapık bunların. Hâşâ Allah'ın oğlu var diyen, Allah'ın karısı var diyen sapıklar bunlar.

Yani biz arkadaşlar, günün birinde "lem yelid velem yuled" demeye utanacağız mı ya? Ama sökmeye başladın mı, sökülük sonuna kadar gidiyor. Bir kere sen Kur'an'dan işte kadınlarla ilgili ayet biraz çarpıcı, cihatla ilgili ayetler çok çok barut kokuyor. Cihat, cihat, sil cihadı sil, Hıristiyanları üzme, Yahudi'yi üzme, Ebu Cehil'in insaniyetine yazık iki de bir lanet ayeti okuyorsun, onu sil. Ne kaldı Kur'an'dan ne kaldı? Hurilere de kadınlar kızdı, onları da kaldırdık. Ne kaldı, ne kaldı? Bu Kur'an, böyle oldu İncil de şimdi İncil yok ortada, İncil böyle oldu da İncil yok, Tevrat'ı böyle ettiler. Ondan o haham çekindi, bundan filan yönetici çekindi, böyle değil arkadaşlar.

Allah'ın kitabı bu nesle emanet edilmiştir eğer bu Kur'an'a bir şey olursa tahrif olursa Kur'an bir sonraki nesiller İhlas suresini şurada okumayalım filancalar kızar, burayı okuma devletin kanununa sürtüştü, burada komşular kızdı, burada kadınlar, burada erkekler, burada çocuklar üzüldü gitti Kur'an. Ne okuyacağız? Subhanallah.

Kardeşler, herhangi bir açı, açı var ya yüz derece, yüz elli derece kaç derece olursa olsun ilk başladığında sıfıra çok yakın yerden başlıyor. Sıfır virgül sıfır sıfır sıfır birden başlıyor. Çok küçük yerden başlıyor, büyüdüğü zaman yüz seksen derece oluyor. Bir kere sen Kur'an'ın şu ayetini sonra

okuruz, bu ayetinde secde var şimdi secde etmeyelim, bunu da atla şurada bu var dedin mi bu bir başladı mı şeytan sana sure sure attırıyor sonra.

Çok geçmez bakara suresini kaldıralım Yahudilere sataşan bir sure bu, İsrail ile aramızı açıyor. Şimdi sıra ona gelecek. Kur'an'ı açtın mı Yahudi'ye lanet ederek başlıyor, ikinci sayfasında Yahudi'ye lanet ediyor. Sileceğiz mi bu ayetleri? Allahu Teâlâ günün birinde bu kadar teknoloji, globallik, demokrasi olacağını bilmiyor muydu? Kur'an tarihseldir derken melunca bir şey söylüyorlar. Yahudi papaz hahamlarının, Hıristiyan papazlarının Allah'ın indirdiği kitaba uyguladıkları süreçtir bu.

Bu nedenle kardeşler imanımız bizim inanmak düzeyinde değildir. Teslimiyet düzeyindedir. Tam müminiz biz elhamdülillah. Rabbimiz'in kitabında hiçbir fazlalık, hiçbir eksiklik, hiçbir parazit asla görmeyiz.

Böyle bir şeyi rüyamızda görsek sabahleyin yeniden iman ederiz, ne oldu bize çarpıldık mı diye. Bunun hayalini bile hiçbir şekilde bir kenara not edemeyiz. Kur'an'a biz yüzde yüz müminiz elhamdülillah elhamdülillah. Bu iman bizi inşallah cennete koyacak. Birinci meselemiz bu kardeşler.

İkinci meselemiz; inanmak tamam bu bir görev iki nasıl uygulayacağız bu Kur'an'ı Kerim sadece hastalara okunan bir kitap mı? Hayır, bu Kur'an'ı Kerim amel edilen bir kitap orada ne buyurduysa Allah, onu o şekilde biz uyguluyoruz. Kur'an ehli olduğumuz anlaşılır mesela misal:

Herhangi bir tanemiz bir Müslüman, bir fırına girip yüz tane ekmek çalar mı? Çalmaz. Yani hırsızsa yapar ayrı bir konu. Neden? Yüz tane ekmeği çuvallara doldurdun bir kamyon tutman lazım. Yani bu alenen hırsızlık bu. Peki aynı insanda bir ekmeğin sofraya düşmüş kırıntısına karşı da hassasiyet var mı? Bir kırıntıdan ne çıkar diye düşünüyoruz. Ben bunu ekmek örneği verdim diğer helalliklerle ilgili konuşalım. Mesela biz gece on ikide evimizde matkapla çivi çakar mıyız? Vida çakar mıyız on ikide? Bütün apartman rahatsız olur. Peki on ikide banyonun suyunu çok açmayayım, bu boru gürültü yapar diye düşünüyor musun? İşte bir çuval ekmekle kırıntının avarı bu. Matkap kullanmıyorsan gece on ikide, suyu açarken de dikkat edeceksin. Çocuk yatak odasına giderken hızlı yürümeyecek, alt kattakiler rahatsız olabilir bu beton aşağıya ses veriyor çünkü. Neden?

Çünkü biz Kur'an'a iman ediyoruz. Neden? Çünkü Kur'an “فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ” diyor. Kur'an dağlar gibi suç işleyenlerden dağlar gibi iyilik yapandan bahsetmiyor. Zerre miktarı iyilikten, zerre miktarı kötülükten söz ediyor. Kur'an'la amel eden mümin zerre ölçümü yapar. Zerre nedir? Bir kalemin dokunduğunda çıkardığı nokta kadarlık şey demek. Susamdan küçük şeye zerre deniliyor. Allah'ın hesapları zerre üzerinden. Mümin matkap üzerinden hesap yapamaz. Eğer sen Kur'an'a iman ettiysen Kur'an'la amel etmen gerekiyor. Bu amel cuma namazına gitmekten ibaret değil, sadece Ramazan'da oruç tutmaktan ibaret değil. Kur'an'ın ölçüleri zerre üzerinden noktalamalar üzerinden gidiyor. İyi bir mümin Kur'an'la amel eden mümin, hesap ederken bu ince püf üzerinden hesap kitap yapar. Bu hassasiyete sahip bir mümin Kur'an'la amel ediyordur. Nefsin bilmesi gerekmiyor bunun fakih olması, âlim olması gerekmiyor. Biz müminiz, müminlik farkımız basamaklarla değil. Bastığım parmağımın ucundaki hesaplarla ölçülüyor diye düşündüğümüz zaman Kur'an'ın damarlarına sindiği bir mümin olmuş oluruz. Kur'an'la amel etmek budur kardeşler.

Yoksa Allah biliyor ki Kur'an'da emrettiği şeylerin bir kısmını biz yapamayacağız. Cihat edin dedi yapamıyoruz olmuyor, şöyle ibadet edin dedi yapamıyoruz ama hassasiyetimiz, ayarımız bu incelik üzerinden olduğu zaman Kur'an'la amel etmiş ecri kazanırız Allah'tan. Fırındaki yüz ekmekle bir ekmeğin kırıntısındaki farkı bunun için zikrettim. Mümin, elbette bir kilo altın çalmaz. Kolay kolay çalmaz. Ama öbür müminin bir kaşık pirincinin hesabına geçmesinden korkar. Kur'an'la amel etmek budur. Çünkü çocukluktan beri ezberlediği Kur'an'ı kerimdeki surede Allah:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Zerre miktarı iyilik yapan onu görecek. Bizim hesaplarımız tır üzerinden, konvoylar üzerinden değil, zerrelere üzerinden susam tanesinden daha küçük nesnelere üzerinden hesap yapıyoruz biz. Helalliği bunun üzerinden alıyoruz. Hacca giderken otuz sene komşuluk yaptığımız insandan helallik istediğimiz gibi, bir kere selam verdiğimiz bir insandan da helallik isteriz. Çünkü bizim hesaplarımız otuz senede birikenden elde edilecek kadar kaba bir hesap değil. Bir selamlaşma anında dahi kul hakkına tecavüz etmiş olabilirim diye hassas düşünürüz. Kur'an'la amel etmek budur bunu istiyor Allahu Teâlâ. Ramazanı şerifte herkes oruç tutuyor zaten. Her emekli hacca gitmek istiyor zaten. Kur'an'la amel etmek o değil. O Müslümanlığın görünen şekli. Kur'an'ı Kerim hucurat suresinde bize çok enteresan bir örnek veriyor. Bir kısım insanlar sonradan Müslüman olup Peygamber aleyhisselamın etrafında kümeleniler. Camiye geliyorlar, namaz kılıyorlar Efendimiz aleyhisselamla beraber. Şimdi görünürde yirmi üç senelik müslüman Ebubekir var radiyallahu anh, bir de iki günlük müslüman var. Yan yana oturmuş biz de Müslümanız kardeşim biz Müslümanız babası da kim bilir belki Müslüman babası da hacıydı belki. O mantık o zaman da vardı demek ki. Babası hacı hatta babası köyün camisinin sıvasını yaptırmış mesela böyle çok değerli bir Müslüman.

Kur'an'ı Kerim ne diyor? قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا

"Şu köylerden gelip oralarda oturanlar biz de iman etmedik mi? diyorlar."

قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا

"Siz iman ettiğini iddia etmeyin Müslümanlığın gereklerini yapıyorsunuz Hâlâ siz."

Nereden bunu okuyoruz arkadaşlar? Kur'andan okuyoruz ayet. Siz camiye geliyorsunuz doğru Müslümanlığın gereğini yapıyorsunuz. Zaten camiye gelmesen seni casus diye seni Medine'de tutmayacaklardı ki ne işin vardı senin Medine'de. Sen Ramazan'da oruç tuttun Müslümanlığın gereğini yapıyorsun hâlâ. İman kalpte oturan ve insana enerji veren o hareketin adıdır. Siz hâlâ iman edemediniz Allah Teâlâ buyuruyor.

İman etseydiniz Ebubekir'le denk tutmazdınız kendinizi zaten. Yirmi üç senelik emeği boşa harcamazdınız. Demek ki kardeşler, Kur'an'ı Kerim'le amel etmenin bir dış görüntüsü var. Muhteşem bir amel hacı, işte Ramazanda o mukabele senin bu mukabele benim. Bir dakika Allah'ın faizi haram ettiğini duyunca tüylerin diken diken oldu mu? Yirmi sene önce bir düğünde yediğin bir yemekte hafif bir alkol olma ihtimali var diye düşündüğün için gözyaşı akıttın mı? Yirmi sene önceki bir damla için. Yoksa o gençlik yıllarında mıydı dedin?

Kur'an'la amel etmek kardeşler Kur'an'ı Kerim'in emirleri arasında herkesin yaptığı şeyleri yapmaktan ibaret değil. Herkes hacca gidiyor zaten. Hacca gittin sıfırlandın geri geldinse Kur'an'la amel ettin sen. Demek ki Kur'an'ı Kerim'in üzerimizde birinci hakkı ona tam iman etmiş olmamızdır.

İki, onunla susamdan daha küçük taneciklerin hesap edildiği bir mantıkla amel etmemiz diyor. Biz matkapla gürültü yapmayacağımız gibi aynı şekilde parmaklarımızın ucunun çıkaracağı gürültüyü de hesap ederiz. Çünkü Kur'an görmüş müminiz biz.

Tahrif edilmiş İncil'e iman edenle Levh-i Mahfuz'daki, kalitesiyle elimizde bulunan Kur'an'a iman eden arasında bu kadar bir fark olsun kardeşler.

Üçüncü meselemiz bu nöbet nöbet esnasında üçüncü meselemiz, görevimiz bu Kur'an kardeşler öbür nesillere taşınacak, öbür nesillere taşınacak, kim taşıyacak bunu? Şu bilgisayara kimse güvenmesin. Eve cd alarak, bilgisayar programı olarak öbür nesillere Kur'an taşınmaz. Süleymaniye kütüphanesinde binlerce yazma Kur'an'ı Kerim vardı niye insanlar Kur'an okuyamıyorlar? Bilgisayarla Kur'an öğrenilmiyor emekle, gayretle, uykusuzlukla belki açlıkla Kur'an'ı Kerim öğreniliyor. Bu Kur'an'ı Kerim bizden sonraki nesillere nasıl gidecek bizden sonraki nesiller Kur'an'ı Kerimi nasıl Rabbler'inin emaneti diye bağırarak basacaklar. Küçük bir notu ilave edeyim hafızlığı kastetmiyorum. Hafız olmak başka şey, Kur'an'ı Kerim 'e iman edip onu bağrına basmak bambaşka bir şey. Kur'an'ı Kerim hafızlık açısından bakıldığında üzerimizdeki farzı kifayedir. Herkesin hafız olması gerekmiyor. Ama Kur'an'ı Rabbimiz'in emaneti olarak bağrımızda tutup yaşatma görevi her müminin üzerine farzı ayndır. İkisi arasında fark var. Çocuklarımızın hafız olması ayrı bir şey. Çocuklarımızın Kur'an nöbetini devralmaları ayrı bir şeydir.

Biz yüz sene sonra daha berbatlaşmış teknolojinin insanları daha da çılgınlaştırdığı dünyada Allah'ın kitabı diye Kur'an'ı Kerim'i alacak gece okuyacak nesli arıyoruz. Bu nesli kim yetiştirecek? Allahu Teâlâ Kur'an'da böyle buyurdu bu iş tamam olmaz ya da böyle olacak Allah böyle dediği için diyecek nesilden söz ediyoruz, hafızlardan değil. Hafızlık bambaşka bir şey o daha ileriki bir düzey.

Kardeşler, biz çocuklarımıza ve yönetmekten sorumlu olduğumuz Allah'ın hesabını bizden soracağı insanlara Kur'an'ı Kerim'i aşı gibi vermek zorundayız. Bu hususta bizden önceki kuşak elli sene önceki hayatı yaşayanlar maalesef çok çetin yıllar yaşadılar kardeşler. Allah'ın kitabının kendisi yasaklandığı gibi harfleri bile yasaklandı böyle yıllar yaşandı. Ama o zamanın insanları bütün bu baskıya, şiddete Kur'an'a tutmanın yasak olduğu zamana rağmen kardeşler öyle mübarek, öyle değerli öyle büyük İslam âlimleri yetiştirdiler ki hâlâ bütün rahatlığa, bu teknolojiye, elimizdeki imkânlarla rağmen o insanların talebesi olacak düzeyde kimse yetişemedi hâlâ. Şimdi yüzlerce hafız belki binlerce hafız, binlerce hadis profesörü, binlerce tefsir profesörü denecek kadar kalabalık bir nesil var ama ormanlarda, evlerin bodrumlarında, camilerin mahzenlerinde yetişmiş hoca efendilerin, âlimlerin düzeyinde üç kişi, beş kişi yok dünyada.

O nesil bizden önceki, elli sene önceki kuşak Kur'an'ı Kerim'in gördüğü bu saldırıya karşı ormanlarda ders yaparak, evlerin bodrumlarını kullanarak, gece karanlığında dersler yaparak üzerlerindeki nöbet ciddiyetini ihmal etmediler. Allah onlara rahmet eylesin muazzam ve mübarek bir iş yaptılar.

Bu o dönemde yetişen büyük insanların bir kısmı hâlâ hayattadır, onların hatıraları gözyaşıyla dinlenecek kadar acıklı hatıralar kardeşler. Neler çektiler, ne sıkıntılar çektiler. Bir kere Fatıha okuduğu belli olan birisi aylarca gitti bir daha geri getirilmedi. Sebepsiz, gereksiz yere binlerce insan asıldı, hapishanelerde öldürüldü. Neden? Kur'an'a tuttuğu, evinde elif cüzü olduğu ihbar edildiği için. Gelip elif cüzünü de bulan olmamış. Journalci biri demiş bunun elinde elif cüzü var. Nükleer bomba

muamelesi yaptılar elif cüzüne. Ve zannettiler ki bitti Kur'an'ın işi. Hâlbuki Kur'an'ı budadılar öyle bir gür çıktı ki elhamdülillah, elhamdülillah. Allah'ın kitabı için ölüm yok kardeşler. Nöbetçi ölür, nöbetçi. Görevliler görevini aksatabilirler ama Allah'ın kitabı kıyamete kadar kalacak. Şimdi onlar çok zor şartlarda aç, sefil üzerlerinde elbise yok bu şartlarda Kur'an'ı Kerim'e karşı sadakat görevlerini Kur'an'ı Kerim'i koruma görevlerini o mübarek nöbet görevini ihmal etmediler. Hürmetle minnetle ve saygıyla anıyoruz şimdi onları Allah razı olsun şimdi onlardan.

Napalım astık kestik dedikleri bir şart olsaydı, yani kenara çekilecek imkânımız yok ölüm var bunun ucunda deselerdi, neüzü billâh biz şimdi Kur'an nedir bilmez bir nesil olacaktık. Fakat kardeşler, şimdi evlerimizde elif cüzü var mı yok mu sormuyorum baskısına göre beş altı çeşit mushaf bile var. Bilgisayarlar mushaf dolu, Kur'an dolu. Evlerimizde Kur'an'ı Kerim levhaları var. O yasaklar kalktı, o sıkıntılar gitti. Üstelik üstelik bu sistemi Kur'an yani Kur'an okuyanı hapse atan devlet şimdi hafızlık belgesi getiren memuruna bir derece fark maaş veriyor. Binlerce Kur'an kursu görevlisine maaş veriyor.

Gitti o dönem Allah kıyamete kadar bütün tağutlara Kur'an düşmanlarına ibret olsun diye nesillerin gözü önünde Allah Kur'an'ı kaldırmak isteyenlere hizmet ettirdi. Türkçesi bu bunun. Musa Firavun'un sarayına girdi, ne zaman bu Kızıldeniz olacak onu bekliyoruz şimdi. Ama olan oldu fakat kardeşler şimdiki neslimizi, bizim çocuklarımızı, bizim yavrularımızı Kur'an'la buluşturmada çok daha zor günler geçiriyoruz.

Bunun belli başlı iki nedeni var.

Birincisi; çocuklarımız anormal bir şekilde hür yetişiyorlar. Kendi temel ihtiyacına bile üşenen bir nesil yetişiyor. *Oyun oynuyor çocuk çamaşırı ıslanmaya başlamış tuvalete gitmeye üşeniyor oyunu bozuluyor diye. Böyle bir nesil yetişiyor. Annesinin pişirdiği en çok sevdiği yemeği kek yemeğe vakti yok çocuğun. Oyun, oyun, oyun, oyun, oyun. Ebu Cehil'in putu, bizim çocukların oyunu var şimdi. Böyle bir enteresan sahne oldu. Bu çok büyük bir engel. Kur'an işi gücü bırakmış, rahlenin başına oturmuş insanlar istiyor.*

Bu çocuk tuvalete gitmiyor kardeşim, bunu nasıl medreseye götüreceksin sen. Medreseye gitse çıkarıyor cep telefonun arkadaşlarını arıyor. Hoca onu ayn, gayn diyor o düğmeye basıyor, tuşlara basıyor, oyun oynuyor telefonuyla. Beş yaşında çocuğun cep telefonu var. Şiddetli bir serbest ortam geldi. O evinde elif cüzü bulunanın hapse atıldığı günlere ramak kaldı. Bir.

İki; iman ediyoruz ki Allah "huverrezzak zül guvvetil metin". Rızkımızı Allah veriyor, o rızık veriyor, hem de güçlü, kuvvetli Allah dilese taşı yarar içinden helva çıkarır bize. Bunu yapar mı Allah? Yapar. Yaptı mı İsrailoğullarına? Yaptı. Her gün kapılarında helva buldular mı bulmadılar mı? Buldular. Allah yapar buna iman ediyoruz, bunu dinliyoruz. Lakin çocuk hafızlık yapıp da tıbbı gidemezse ne olur? Aç kalır. O zaman ne yapacağız? Onu bulamıyoruz bir türlü. Subhanallah.

Kur'an'ın üstünde ne yazıyor biliyor musunuz? *إِنَّهُ لَفُرْقَانٌ كَرِيمٌ* yazardı eski Kur'an'ı Kerim'de. Şimdiki de "bunu okuyan çocuk aç kalır dikkat edin" yazıyor. Ne dediğim anlaşılıyor demi arkadaşlar? Gördünüz in Kur'an'ı Kerim o yazı. Bunu okuyan çocuk aç kalır. Mesela tıbbı gidemez, mühendis olamaz, cenaze yıkayabilir, cenaze yıkayabilir düğünlerde aşır okur. Bu da büyük bir tehlike kardeşler. Kur'an kitabımız ona bir itiraz, iman, he iman, cennet, he cennet. Çocuk okusun dersleri

geri kalır. Kur'an çünkü bir satır okudun mu zekâ gitti, silindi her şey. Virüs, Kur'an virüs kafaya girdi mi bilgileri sıfırlıyor. İşte kardeşler, bu düelloyu şeytan kazandı böylece.

Zeki çocuklarımızı belki altı ayda Kur'an'ı baştan sona okuyacak çocuklarımızı Kur'an öğretmeye uygun görmedik. Bu sefer ne oldu? Kur'an'ı Kerim okumaktan korkan bir nesil çıktı. Ama bunun temelinde asıl yatan şey okuyacak kapasitedeki çocuklarımızın mühendisliklere, ıvır zıvır işlere veya hepten heder olmaya, okuyamayacak çaptaki çocuklarımızın da Allah'a kurban olarak verilmesine dayanıyor.

Müşriklerde böyle yaptılar Kur'an'ı Kerim buyuruyor ki "iki keçi keseceksiniz. İyi olanın eti iyi olanın putlar için kesiyorsunuz, eti pişmez olanı Allah için kestik diyorsunuz" diyor. Böyle yapıyormuş müşrikler. Yani koç kesecekse bunu put Lat ve Uzza için kesiyor, eti pişmeyecek çünkü onu sadaka olarak verecek ya sadaka olarak vereceğini de ne yapıyor? "Bunu da Allah için keselim" diyor. Bu bir afet, afet. Bu nedenle kardeşler, nerede zeki bir kere duyup bir daha tekrar ettirmeyecek çocuk varsa Kur'an'ı Kerim onun eline emanet edilmeli. Ne oldu bu sefer? Fakir fukaranın sadakayla okuyacak çocukları Kur'an'ı Kerim eğitilmesi, öğretilmesi için tahsis edilen yerlere kondu, orada onlar dayak yiyerek, milletin ekşimiş yemekleri, çürük zeytinleri, Ramazan'da artmış kurumuş ekmekler filan, düğünlerden artan pilavlar filan böyle enkaz bölümü, morg müdürlüğü ya, Kur'an kursları ölü, yarı sakat, kaza geçirmişler doktor muayenesine kadar oraya doldu. Ne oldu bu sefer?

Mihraplarda Resulullah'ı temsil eden onun kıldırıldığı namazı kıldırın imamlar, Allah'ın adını yüceltmek için kurulmuş minarelerde ezan okuyanlar, çocuklarımıza Kur'an öğretecek insanlar hayatımızın kıymetini bilmeyen insanlardan oluştu. Senin evindeki hastayı ziyarete gediğinde kaç gün sonra bundan bir yasin parası çıkar hesap etti. Sen baban ne zaman ölecek ödün patlıyor senin. Senin derdin başka doktor gibi bunu asıl ameliyat ederim düşündüler. Onun derdi senin cebinde oldu. Neden? Çünkü sefil hayattan geldi, devlet ona memurluk vermiş, maaş veriyor, hastane parası vermiyor, Müslümanların yaptığı evde bedava oturuyor, hediyeleri gelir ama paraya gözü doymamış hâlâ.

Neden? Çünkü zamanında ayırırken kalitesiz, kapasitesizler üzerinden yatırım yapıldığı için Kur'an'ı Kerim'in onuru olacak insan yetiştiremedik. Herhangi bir çocuğa "yavrum sen hafız olursan bak bu amca gibi olacaksın" diye örnek gösteremiyoruz arkadaşlar. Bir tane Abdurrahman Gürses var o da örnek gösterile gösterile bitti. Allah için Kur'an okuyan, Kur'an okuduktan sonra çay bile içmeden kalkan ehli Kur'an aranıyor. Kur'an üzerinden ticaret yapan değil, Kur'an'ı hayatını veren kuruluşunu kuran için harcayan insanlar olmamız gerekirken hepimiz, Kur'an'ı öğretenlerimiz bile Kur'an üzerinden ticaret yapar hale geldik. Bizden önceki nöbetçiler nöbetlerinde bir takım hatalar yaptılar, şimdiki nöbetçilerde eğer bu hataları devam ettirirlerse çocuklarımız ve gelecek nesillere Kur'an'ı Kerim'i, Kur'an'ın azametini uygun şekilde aktaramazsak bu bir vebaldir kardeşler.

Bir örnek vereceğim, bakınız Kur'an kursu derneğinde şurada, burada görev alanlarınız varsa dediğimi daha iyi anlarlar. Bir Kur'an kursunun yüz milyarlık bir bütçesi varsa doksan dokuz milyarı zekâttır arkadaşlar bunun. Çok nadir yüzde yarım kadarı zekât dışında gelir. Zekât nedir?" İnsanların malındaki pisliktir" diyor efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Bu dul kadınların hakkıdır, yetimlerin hakkıdır.

Allah'ın kitabını Levh-i Mahfuz'dan getirdi Cebrail aleyhisselam elimize emanet etti. Müslümanlar olarak biz ona zekâtımızı uygun görüyoruz. Hem dul kadınlar dikiş atölyelerinde, tekstilde çalışmak zorunda kalıyorlar. O zekâtlar Kur'an kurslarına, imam hatiplere gittiği için. Hem de tortudan kaliteli insan üretmeye çalışıyoruz. Zekât bir pisliktir, veriyorsun malından pislği atıyorsun. Elbette bunun dışında napacaksın peki? Zekât almazsan kursu kapatırsın, Kur'an kursunu kapatırsın. Bu nöbetçilerin hatası arkadaşlar. Kur'an kurslarına mutfaklarımızdan ayırmalıydık, maaşlarımızdan ayırmalıydık. Allah'ın kitabına lakamız o düzeyde olmalıydı. Ama biz medreselere Allah'ın kitabının okunduğu yerlerde zaten vermek zorunda olduğumuz vermezsek kıyamet günü Allah'ın hesabını soracağı şeyi verip bir taşla iki kuş vurmaya kalktık hâlâ öyledir, hâlâ öyledir. Öbür türlü kapatman gerekir.

Kur'an'ı Kerim'e karşı kardeşler nöbet görevimiz çok ciddi bizim. Öyle bir kenarda zekât vererek, aferin oğlum iyi okuyorsun diyerek kurtulamayız. Bunu Allah bize emanet etmiş bu çağda, bu Kur'an bir sonraki nesle gidecek hiçbir çaremiz yok.

Lakin kardeşler bir nimet büyüdüğü kadar sıkıntısı da büyür, eziyeti de büyür bu doğaldır. Yani Kur'an muhteşem bir rahmet kaynağı olduğu gibi cennet, Kur'an cennet demek. Ama elbette eziyeti olacak, bir takım zorlukları olacak, okuması zor olacak, taşınması zor olacak, anlaması zor olacak tabii. Lokum değil ki ağzına konunca hemen midene inecek. Allah bir bedel görmek istiyor, terlememizi istiyor, yorulmamızı istiyor. Şimdi mesela bir anne, bir baba çocuğunu ehli Kur'an yapmak istiyor. Kaç yaşında bu çocuk? İşte ideal yaş altı, beş, beş buçuk, altı yaşlarında başlamış olmak lazım. Neye başlamış olmak lazım? Elif cüzüne ama asıl Kur'an eğitimi bir yaşında başlamalı. Kur'an çocuğun gözünde evin yegâne bir kaynağı olarak görülmeli. Kur'an'ımız dedi ki, Kur'an'ımız'da Allah buyurdu, Kur'an dedi, bu Kur'an'dır, bu biziz, biz buyuz.

Bu düşüncelerle büyümüş bir çocuk altı yaşında Kur'an okur. Ama altı yaşında ilk defa Kur'an'la karşılaştıran bir çocuk bu okuldaki şeylere benzemiyor, tip tip resim gibi şeyler, nedir bunlar merak edene kadar bir ton dayak yiyecek çocuk zaten. Bu nedenle kardeşler. Ayet, hadis değil şahsi görüşlerimi özellikle belirterek söylüyorum. Ben beş yaşında Kur'an rahlesine oturmuş birisiyim Kur'an'ı Kerim, Kur'an'ı Kerim ne demektir nasıl okunur anlıyorum, bakınız kardeşler;

Bir; Kur'an okutacak olan anneler, babalar, hocalar sakın elinize sopa almayın. Çocuğu cahil bırakmaktan büyük vebale girersiniz, çok büyük vebale girersiniz. Elinde sopası olan hocaya çocuk teslim etmeyin, bu bir sabır işidir bu bir sabır işidir. Sabredemeyen hoca çocuklarımızı okutma hakkına sahip değildir. Hocalarımız en az Nuh aleyhisselam kadar sabırlı olacaklar öbür türlü o hoca değil emniyet görevlisi. Bir baba eti senin kemiği benim diyorsa o babanın çocuğunu ben almıyorum okutmuyorum zaten. Kasap değil burası abi yanlış geldin diyorum, git kasaba sen. Hayır, bu çocuk benim bu çocuğu sadece sana okutmak için veriyorum, dünyada bu çocuk bana lazım cihat edecek, inşallah ahirette de bana şefaahat edecek çocuğum, iki sene sonra getir hafız olarak demek gerekiyor.

Çocuklar zaten yaramaz okurlar, uslu çocuk Kur'an okumaz arkadaşlar. Uslu çocuk uyuz çocuktur, oturduğu yerde çiş yapar başka şeye yaramaz o. Çocuk dediğin yaramaz olur, oturduğu odanın camını kırmayan çocuktan hayır gelir mi? Cam vazo ne varsa kıracak çocuk o demek. Robot başka şey, çocuk başka şey. Robot pilini takmazsa uslu oturur. Çocuk akıllı Kur'an akıllı insan istiyor. Halid ibni Velid Kur'an okur arkadaşlar. Onun okuduğu Kur'an elinden savruluyor çünkü. Kur'an Halid bin Velid istiyor. Biz yani Kur'an okuyacak çocukları hep böyle ses çıkaramaz, adını soruyorsun

bekliyor adını söylemek için. Böyle böyle çocuk Kur'an okumaz. Hayır, yaramaz olsun ya hoca ne yapacak? Öğrensin kardeşim. Köpeği bile konuşturacakları zamana geldik ya. Çocuğun üç gün sonra yapacağı yaramazlığı nefesinden anlıyor pedagoglar. Pedagoji öğrensin, insan ilişkilerini öğrensin. Sopası olan hoca rahmetellil âlemin peygamberin vekili değildir arkadaşlar. Efendimiz'in elinde sopa ashabı kiram görmediler.

Hayır, ahlaksız hocaya da çocuk teslim etmeyelim. Sigara içiyor hoca. Ona çocuk teslim edilmez. Bu ne demektir? Yani biz çöplükte kurulmuş bir dispansere tedaviye götürdük çocuğu demektir. Olmaz. Ahlaklı, yürüyen Kur'an olacak hocamız. Bu hocayı nerede bulacağız? Bir önceki nöbetçilerin kapısına vuracağız, bu hocalar nerede diyeceğiz, önceki nöbetçilerin sorunu bunlar. Emniyet müdürlüklerinde okuttular Kur'an'ı hep.

Hocaların kalitesi anlatılırken vurdu mu duvara yapıştırıyor valla dediler. Zannedersin ki bir okudun mu yedi kıraatli okuyor. Vurdu mu duvara yapıştırıyor. Bu kitapta انه لهد ورحمه yazıyor. Bu hem hidayettir hem rahmet damlıyor rahmet. Senin vurduğun yerden kızılık sopası işaretleri çıkıyor sen ne diyorsun? Böyle hocalara çocuk teslim etmeyelim. Ne yapacağız kardeşler? Önceki nöbetçileri mezarlarında rahatsız edeceğiz. Ne yaptınız siz? Hocalar nerede kardeşim? Nerede bu Kur'an mürebpleri? Nerede Kur'an'ın sevdalıları? Maaşı bile gözünü doyurmayan, onun bunun cenazesinde gözü olan insanlara Kur'an teslim ettiniz siz. Bu yanlıştı. Bir önceki nesil böyle değildi ama.

Dağ bayır dolaştılar. Allah Süleyman Hilmi Tunahan'a rahmet eylesin arkadaşlar. Kur'an yasak, elif cüzü hapishanelik bir şey. Tutmuş Haydarpaşa Garı'nda vagon kiralanmış. Vagon. Vagona bütün biletlerini almış, talebelerini doldurmuş Gebze'ye kadar elif cüzü öğretmiş. Kontrole geliyor, gösteriyor biletleri, elif cüzlerini açıyorlar dönüşte bu şekilde hoca yetiştirmiş, hoca. Yapmak istedin mi vagona da oluyor bu iş.

Kur'an kursu yok, medrese yok şimdi. Otel gibi binalarda bir tane hafız çıkmıyor, bir tane ehli Kur'an çıkmıyor. Çaremiz ne o zaman? Evlerimizi Kur'an medresesi yapacağız. Üç kişi birleşeceğiz, evimizi Kur'an odası diye bir oda yapacağız. O odaya genç, küçük, üç, beş yaşına kadar olan çocuklar için hanım hoca efendiler getireceğiz, çocuklarımızı onlar Kur'an'la tanıştıracaklar. Ne yapacağız biz? Mademki bu emniyet müdürlüğü gibi binalarda olmuyor, evlerimizde yapacağız. Evimizi, canımızı, her şeyimizi Kur'an'a feda edeceğiz. Biz bir gayret içerisinde olursak Allah da bize rahmet edecek, bu zaten kolay arkadaşlar. Zaten kolay.

Demek ki kardeşler, Kur'an'ı Kerim'e ayırdığımız çocuklar yani bu nöbetçilikle ilgili şeyleri söylüyorum. Kesinlikle Kur'an yüzünden dayak yeme, ama çocuk hakikaten hak etti dayağı olur mu? Olur bazen. Ne yapacaksın? Ben sana onun kolayını öğreteyim. O muhakkak bir pot kıracak mesela, kompostoyu döktü giriş o zaman "niye döktün bunu?" diye. Aslında sen o niye okumadın diye vur, vuracaksın eğer. Ama baba vurmaz, öğretmen vurmaz. Yani bir emniyet görevlisi, güvenlik görevlisi filan çağırman lazım. Vuran güç kaybeder arkadaşlar, vurdukça yıpranırsın, vurdukça yıpranırsın.

Niye anneler çocuklarına söz dinlemezler de akşam babasına söylerler? Çünkü çocuk doğduğundan beş yaşına gelinceye kadar yirmi milyon defa yapma demiştir ona annesi. Onu yapma, bunu yapma, oraya tutma, tut, tut, tut, tut, tut(!) kanunname, ceza kanunu gibi bir anne. Ceza kanunu gibi, savcı gibi yapma, yapma, yapma, en yapmaması gereken şeyi söylediği zaman, yapma sözü yıprandığı için çocuk yapar. Yapma deyince zevk için yapar zaten. Baba haftada bir eve geldiği

için ya da akşamdan akşama geldiği için yapma sözünü ya on defa, ya on beş defa kullanmıştır. Yapmanın y'si çıkmadan çocuk oturur zaten. Yani vurmak tehdit etmek yıpranmaktır. Bunu Kur'an üzerinden yapmayalım arkadaşlar.

Kur'anımız'ı rahmet kitabı olarak tanıtacağız ama her birimizin yüzlerce sopa hatırası var. Bu rahmet kitabıdır" yazıyor hatıramız sopayla başlıyor. Bu doğru değil, böyle yaparsak nöbet hatası işlemiş oluruz, cinayet işlemiş oluruz. Allah affeylesin, herkes böyle büyük iş günah işledi, işte casustular, kötüydüler o manada demiyorum. Şartları herhalde onu gerektiriyordu, o kadar yapabildiler. Ama bizim şartlarımız bunu gerektirmiyor arkadaşlar. Kur'an hocası bağıyor, çağırıyor, çocuk okuldaki öğretmenini hatırlıyor ki melek midir nedir işte, öğretmen mi, melek mi öyle bir şey. Hocayı hatırlıyor, sakallı, sert böyle balyozlar elinde filan işte kesiyor, doğruyor. Hayır, hayır. Öyle değil. Bunu yaparsak bu Kur'an'ı Kerim'e saygısızlık olur. Kur'an'ı Kerim'e zarar vermiş oluruz. Kur'an'ı Kerim bilgisayardan cd'si alınarak yaşanmıyor arkadaşlar. Çocuklarımızın onu sevmesiyle yaşıyor. Allah'ın kitabı deyince gözü yaşaran çocuk istiyoruz biz. Hafız olursa ne ala, hafız olması şart değil. İki dakikada yanlışsız bir sayfayı okudu mu bir insan, Kur'an'la ilgili farz görevi bitmiştir.

Bir de namazda kılacak kadar on, on beş ayet bildi mi farz bu kadar arkadaşlar. Yani iki dakikada baştan sona kadar hatasız Kur'an okuyacak, ondan sonra o gençken okur, evlenince okur, ihtiyarlayınca okur, senin mezarında okur, okur, o ayrı.

Bir son meselemiz kardeşler, Kur'an'la ilgili Kur'an'ı Kerim'in gördüğü zararlardan bir tanesi de ölümlerle olan bağlantısıdır arkadaşlar. Şimdi bakınız. Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem her dakikası neredeyse kitaplarda var arkadaşlar. Yirmi üç senesinden dakika, dakika, elimizde bilgi var. Onun sağlığında, o vefat ettikten sonra, ashabı kiram oturup da ölüye Kur'an okuduklarına dair bir bilgimiz yok arkadaşlar. Ölüye Kur'an okumak yok. Bu ölüye Kur'an işi ne zaman çıktı ben size bunu söylüyüm. Bundan otuz, kırk sene öncesine kadar köylerde filan imam olmazdı, devlet böyle bir görev ihdas etmemişti. Hoca tutulurdu. İşte filan yerde genelde de Karadeniz'den filan hocalar tutulurdu. Bunlara orta anadoluda teneke usulü buğday verilirdi. Para filan kimsede yok zaten, işte yüz tenekeye bir sene hocalık yapardı o. O da götürür onları zahirecilere satardı. Maaş buydu. Hocalar bir kısmı da işte düşük yirmi tenekeye çalışmak zorunda kalırlardı hasat yok bu sene diye. O da zavallı ölüleri beklerdi dört gözle. Şimdi ölünce "bismillahirrahmanirrahim, Allah rahmet etsin" Etsin ama bunun namazı var, oruçlarını, kılmamış olabilir baban küfretmiş olur, şöyle etti bir liste çıkarıyorlar, "desene hoca babam cennete giremez benim". Ya çok zor. Ne yapalım? Düşürelim bunları. Düşürelim.

Düşürmek kelimesi Arapça'da iskat demek arkadaşlar. "İskat yapalım" diyor. Nasıl yapacaksın iskat? Yani "bunun namazlarını düşüreyim" diyor. "He Allah razı olsun senden düşür hoca." Oruçlar? Orucu da düşür. Düşür, düşür de bunun da bir maliyeti var tabi. Tahakkuk makbuzunu getiriyor. İşte kaç sene yaşadı? Şöyle, yaşadı böyle yaşadı. Namaz başı beş lira, namaz başı beş lira. Fakirin anası ağladı o cehennemde yansın, zenginler satın aldı gitsin. Buna iskat devir denir. Bunu yapmayı dini çok tehlikeli. Çünkü hocanın işi iyi değil. Hoca çok kötü durumda, ekonomi berbat. Bir köyde az cenaze çıkıyorsa hoca ikinci sene gitmiyormuş oraya bir daha. Çok genç nesil ölmüyor kimse.

Gülmeyiniz, gülünç halimizi anlatıyorum arkadaşlar. Gülünç hale nasıl geldiğimizi anlatıyorum. Ne oluyor bu sefer? Hoca diyor ki işte bunun, yetmiş sene yaşadı, iki yüz bin namazı orucu vs.si var, her birine bir fitre. Ama sen bu kadar verse ulan bu köyün bütün arazilerini satman lazım. Sen ne kadar

verebiliyorsun? İşte bin lira. Verin şu bin lirayı. Al tamam bu bin lirayı, bin defa verdin mi ne yapar? Bir milyar yapar. Al, ver, al, ver, her verişte gitti bir aylık namaz, bir aylık namaz. Melekler de zaten o anda nöbette değiller, göremediler bu oyunu kurtuldu adam. Ticaret arkadaşlar, ticaret aynen böyle yaptı Yahudiler de, Yahudilik kalktı sonra. Sonra işte mesela o akşam toplanıp, çevre köylerin de hocalarını çağır birer Yasin mübarek. Bir Yasin, bir Tebareke. Sesi iyi olan da güzel bir dua. O dua Allah için de yapılmıyor, ev sahibi için yapılıyor. Ev sahibi duysun diye yapılıyor. Bu rezillikler elimizdeki muazzam bu nimetin alınmasına neden oldu arkadaşlar. Bu süreç hocaların parayla ilişkisi böyle başladı. Buna kitaplardan yamalama bir sürü fetvalar bulundu, edildi. Fakat bir kere sigaraya arkadaşken şaka başlıyor ya çocuklar, şakayla başlıyorlar bir daha bırakamıyorlar. Şimdi hocalar hâlâ bırakamadılar bu işi. Şimdi numara hazır tabi, talebeye veriyoruz filan. Hangi talebeye veriyor? Ümmeti Muhammed'in umudu talebeye bu pislği yediyor. Allah yardımcımız olsun.

Kardeşler Kur'an bizden para istemiyor, gayret istiyor, cihat istiyor. Paralar sizin olsun, çocuklarınızı Kur'an'a verin. Sakın beş kuruş harcamayın ama Kur'an'ı Kerim'e çocuklarımızı ayırılım, farz ayın kadar yeterli. Çocuğumuz iki dakikada yanlışsız bir sayfayı okusun, namaz kılacak kadar işte yirmi otuz ayet bilsin farzı ayın budur. O çocuk ondan sonra bakın Kur'an'ı bırakabiliyor mu bir daha. Rabbim, bu büyük nimetin kıymetini bilerek yaşamayı, uğruna mallarımızı, canlarımızı, evlerimizi evladımızı feda etmeyi hepimize nasip etsin.

Velhamdulillahi rabbil alemin.